

ה"ת 62922/03/15 - סיגל דוגה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 62922-03-15 דוגה נ' מדינת ישראל ואח'
תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקשת
נגד
מדינת ישראל
המשיבה

ב"כ המבקשת: עו"ד מונעאם תאבת

ב"כ המשיבה: רס"ב משולם אהרון

החלטה

1. המבקשת חשודה בקשירת קשר לפשע, בעבירות לפי חוק מס- ערך מוסף תשל"ו- 1975 ופקודת מס הכנסה [נוסח חדש], ברישום כוזב במסמכי תאגיד, קבלת דבר במרמה ובעבירות לפי חוק איסור הלבנת הון תש"ס- 2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון").
2. על פי החשד, המבקשת פתחה עסק של נותן שירותי מטבע (להלן: "נש"מ"), כמשמעותו בחוק איסור הלבנת הון, ונרשמה כבעלים ומנהלת שלו, בעוד שבפועל מי שניהל את המקום היה בעלה של המבקשת, ירון דוגה, אשר נמנע ממנו להירשם כבעלים ומנהל של הנש"מ בשל היותו פושט רגל. עוד מיוחס החשד לפיו הנש"מ שימש לביצוע עבירות של הלבנת הון, בדרך של סיוע להסוואת כספים שהתקבלו כתוצאה מסחר בחשבוניות מס כוזבות, במסגרת התארגנות שכללה מספר רב של מעורבים.
3. במסגרת החקירה, שנערכה באופן משולב על ידי משטרת ישראל וחוקרי רשות המיסים, נעצרו לחקירה עשרות חשודים, ובהם גם בעלה של המבקשת, ועובד נוסף של הנש"מ, משה קירמה.
4. במהלך החקירה נערכו חיפושים בבית העסק ובביתה של המבקשת, ונתפס רכוש רב שכולל כסף מזומן, המחאות, מסמכים, שני מכשירי טלפון סלולארי, מכשירי DVR ומחשב. בנוסף הוטל צו הקפאה על חשבון הבנק של הנש"מ, המתנהל בבנק הדואר, ובו יתרה של כ-286,000 ₪.

5. לפני בקשה להחזרת התפוסים ולביטול הקפאת חשבון הבנק.

עובר לדין ובמהלכו, באו הצדדים בדברים ביניהם, וחלק מן התפוסים הוחזר לידי המבקשת, וכן נמסר לה מידע בדבר ההמחאות שנתפסו, והוסכם כי ימסר לה מידע נוסף בעניין זה.

המחלוקת שנותרה בין הצדדים, ובה יש להכריע, היא בדבר הבקשה לביטול הקפאת חשבון הבנק של הנש"מ, הבקשה לשחרור ההמחאות, הכסף המזומן ותיק מסמכים של חברת "פנינת עוזיאל" אשר נתפס בבית העסק, ונטען על ידי המבקשת, כי אין לו קשר לעבירות המיוחסות.

המסגרת הנורמטיבית

6. הוראות הדין הנוגעות לעניין מצויות בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה"), וכך הן קובעות:

32. סמכות לתפוס חפצים

(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.

...

34. מסירת התפוס לפי צו

על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לעניין מסוים, או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שיהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט- הכל בתנאים שייקבעו בצו.

7. ישנן מספר תכליות לתפיסת חפצים בהתאם לסמכויות לפי הפקודה והן:

"תכלית מניעתית ביחס לחפץ העשוי לשמש לביצוע עבירה שטרם נעברה [...]; תכלית ראייתית - אם החפץ עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה; או תכלית של חילוט - אם בחפץ נעשה שימוש לצורך עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה" (רע"פ 7600/08 אברם נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 והאסמכתאות שם וראו גם בש"פ 5564/14 אהוד טננבאום נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו]).

8. יודגש, כי משעה שנגד המבקשת ובעלה עלה חשד לביצוע עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, ניתן היה לבחור גם בדרך אחרת לצורך קבלת סעדים זמניים בנוגע לרכוש, ולפנות לבית המשפט המחוזי בבקשה לפי סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, המפנה לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973. עם זאת, ההלכה הפסוקה הכירה בתחולתם של שני המסלולים במקביל, ובאפשרות להורות על תפיסת נכסים מכח הפקודה גם לגבי רכוש בשווי פירות העבירה (ראו למשל בש"פ 3190/14 שמעון ארזון ואח' נ' משטרת ישראל [פורסם בנבו] והפסיקה הנזכרת שם).

חשד לביצוע עבירות

9. המשיבה הגישה לעיוני חומר ראיות, הנוגע לעניינם של המבקשת, בעלה, ירון דוגה, והעסק שבו נתפס הרכוש.
10. המבקשת הודתה בחקירתה במשטרה, כי נרשמה כבעלים ומנהלת של הנש"מ בשל היותו של בעלה, ירון דוגה פושט רגל, בעוד שהיא המשיכה בעבודתה כמורה במשרד החינוך, ומי שניהל את הנש"מ בפועל היה ירון דוגה, יחד עם שותף נוסף, משה קירמה. מתוך הודעתה עולה עוד, כי הגם שנכחה במקום אחת לשבוע, וביצעה פעולות מול גורמים רשמיים, מי שהיה מצוי ברזי הניהול והפעילות של המקום היה ירון דוגה, ואילו היא עצמה אינה בקיאה לפרטים באופן שבו פעל הנש"מ.
- בהודעתה מיום 25.2.15 התייחסה המבקשת לחשבון הבנק של הנש"מ, אשר נפתח כחצי שנה קודם לכן, ומשה קירמה היה מורשה חתימה בו. המבקשת הכחישה כל מודעות לכך שהנש"מ שימש לפרטת המחאות שהתקבלו במסגרת העסקאות שנעשו בחשבוניות המס הכוזבות.
11. מסמכים שסומנו על ידי "א" ו-"ב" מיום 28.4.15 מלמדים על השיטה שבה פעלו לכאורה החשודים בביצוע העבירות הנוגעות לחשבוניות הכוזבות; אותרו אנשים ממוצא יהודי אשר נרשמו כבעלי חברות קש שלא הייתה להן שום פעילות אמיתית. אותן חברות חתמו חוזים פיקטיביים מול לקוחות שונים בגין עבודה שלא בוצעה ושירותים שלא ניתנו, וכנגדם נמסרו חשבוניות כוזבות אשר נרשמו בכרטסות הנהלת החשבונות של אותם לקוחות, דבר שהביא להגדלה של הוצאותיהם לצורך מס הכנסה, ואפשר להם לנכות את סכומי החשבונות הכוזבות בדיווחיהם לרשויות מע"מ. הקבלנים מסרו לחברות המחאות כנגד אותן חשבוניות, וההמחאות הופקדו בחשבונותיהן של חברות הקש, ונמשכו במזומן מחשבונות הבנק של חברות הבנק בסמוך להפקדתם. חלק מן הכסף הוחזר ללקוחות, וחלקו הועבר דרך שירותי מטבע שונים, ובכלל זה, גם דרך הנש"מ הרשום על שמה של המבקשת, וזאת כדי להסוות את מקור הכסף.
12. מתוך עדות שסומנה על ידי "ג" מיום 28.4.15 עולה, כי ירון דוגה ידע בזמן אמת על אודות השיטה שבה התבצעו העבירות המתוארות בסעיף 11 לעיל, וחיזוק, אם כי פחות נחרץ, לחשדות בדבר מודעותו של ירון דוגה לפרטי העבירות ולמקור הכספים עולה מתוך הודעותיהם של מעורבים נוספים.

13. ירון דוגה הודה בקשרים עסקיים עם החשודים בביצוע העסקאות בחשבוניות הכוזבות, במהלכן החשודים ביצעו ניכיון המחאות בנש"מ, אך טען כי לא ידע שמדובר ברכוש שהושג בעבירה.

14. סיכומם של דברים, חומר הראיות מעלה יסוד סביר לחשד כי המבקשת מעורבת בעבירות המיוחסות לה, דהיינו רישום הנש"מ על שמה באופן כוזב תוך הסתרת העובדה כי בעליו של הנש"מ ומנהלו בפועל הוא ירון דוגה. עם זאת אין ראיות לכך, ודומה כי גם המשיבה עצמה אינה טוענת, שהמבקשת ידעה כי באמצעות הנש"מ מתבצעת לכאורה הלבנת הון שהתקבל באמצעות הפצת החשבוניות הכוזבות. מנגד, יש ראיות המקימות חשד סביר כי ירון דוגה, אשר היה הבעלים והמנהל בפועל של הנש"מ, ידע על מקור הכספים והיה שותף להלבנת ההון.

בחינת קיומה של עילה להחזקה בתפוסים ולהקפאת חשבון הבנק

15. הגם שאין ראיות לכך שהמבקשת עסקה בעצמה בהלבנת הון כפי שפורט לעיל, הרי שחשד כאמור קיים נגד בעלה, ירון דוגה. מנגד, העובדה כי המבקשת היא הרשומה כבעלים של הנש"מ אין בה כדי למנוע את אפשרות חילוט הרכוש שנתפס בנש"מ, שכן כפי שעולה מתוך חומר החקירה, הבעלים והמנהל בפועל של אותו נש"מ הוא לכאורה ירון דוגה, והרכוש שנתפס הוא רכוש של העסק.

16. תכלית התפיסה במקרה דנן היא לאפשר חילוט הרכוש בתום ההליך, אם יוגש כתב אישום. עיקר התפוסים שמתבקש שחרורם הם כספים (בין אם מדובר בכסף מזומן ובין אם מדובר בשטרות), ולא קיימת דרך לשחררם בתנאים שפגיעתם בזכות הקניין פחותה ואשר יבטיחו את אפשרות החילוט בתום ההליך.

17. המבקשת טוענת כי לכספים ששימשו להקמת העסק מקור חוקי, ואולם בכך אין כל רבותא, משעה שחוק איסור הלבנת הון מאפשר חילוט רכוש בשווי פירות העבירה ולא רק רכוש ששימש לביצוע העבירה או הושג באמצעותה. בהקשר זה ראוי להדגיש, כי הגם שבמסגרת ההודעה מטעם המבקשת נטען כי חלק מהכספים להקמת העסק נמסרו לה כהלוואה מאביה, הרי שכפי שעולה מהודעתה במשטרה מיום 5.3.15, ההלוואה ניתנה לירון דוגה. כך הם פני הדברים גם ביחס להמחאות שנתפסו בעסק; אף אם אקבל את הטענה כי ההמחאות שנתפסו במהלך החיפוש בנש"מ היו המחאות שנמסרו למשמרת כנגד תשלום עתידי של הסכום במזומן, אין בכך כדי לשנות מקיומה של עילה להמשך תפיסתן.

18. בהקשר זה יש לבחון האם שווי הרכוש שנתפס עולה על היקף העבירות המיוחסות לירון דוגה. בעניין זה לא היה בידי ב"כ המשיבה ליתן תשובה, וגם כתב האישום שהוגש נגד החשודים בהפצת החשבוניות הכוזבות לא סייע.

עם זאת, אומדן להיקף העבירות עולה מתוך חקירתו של ירון דוגה מיום 16.3.15, במהלכה נחקר על עסקאות מסוימות שנעשו על ידי מפיצי החשבוניות הכוזבות באמצעות הנש"מ ונשאל, לסיכום, האם ייתכן שעיסאם בשיתי, אחד מהחשודים בהפצת חשבוניות כוזבות, ניכה המחאות בנש"מ בסכום של 57,031,874 ₪ החל משנת 2012 ואילו בילאל טחאן, חשוד נוסף, ניכה המחאות בנש"מ בסכום כולל של 46,317,743 ₪ החל משנת 2012 השיב ירון: "כן, זה הגיוני."

היקף זה של עבירות עולה במידה רבה על שווי הרכוש שנתפס.

19. לנוכח האמור לעיל, משקיימות ראיות המקימות יסוד סביר לחשד כי ירון דוגה ביצע עבירות של הלבנת הון, וכי הוא היה הבעלים והמנהל של הנש"מ במסגרתו בוצעו העבירות, וכן של הרכוש שנתפס, כמו גם של חשבון הבנק שהוקפא, וקיימת עילה להמשיך ולהחזיק ברכוש שנתפס, ולאחר שמצאתי כי לא ניתן להורות על שחרור התפוסים בתנאים שמצמצמים את מידת הפגיעה בקניין, אני דוחה את הבקשה להשבת הכסף וההמחאות שנתפסו בעסק ולביטול ההקפאה של חשבון הבנק.

20. על אף האמור, יש לאפשר תשלום משכורות לעובדים שאינם חשודים במעורבות בעבירות ואשר חוב השכר כלפיהם התגבש טרם הקפאת חשבון הבנק. לבקשה צורפו תלושי שכר של שלושה עובדים: ירון דוגה, משה קירמה ורועי מזרחי. מעיון בחומר החקירה עולה כי קיים יסוד לחשד כי ירון דוגה ומשה קירמה היו מעורבים שניהם בעבירות. משכך יש לשלם את חובות השכר לעובד רועי מזרחי. לצורך כך ב"כ המבקשת יעביר לב"כ המשיבה פרטים בדבר חובות השכר שקיימים ביחס לעובד זה, והמשיבה תפעל לתשלום אותם חובות מתוך הכספים המצויים בחשבון הבנק שהוקפא.

21. אשר לתיק המסמכים של חברת "פנינת עוזיאל", לא היה בידי המשיבה להשיב, בשלב זה האם המסמכים נחוצים לה לצורך החקירה והאם יש עילה להמשיך תפיסתם. ברגיל, עמדה שכזו לא היה בה כל הצדקה להמשיך ולהחזיק במסמכים. דא עקא שבתיק זה, שבו עשרות נחקרים שנעצרו בבת אחת, נאסף חומר חקירה רב מאד, אשר את חלקו הספיקה המשיבה למיין, לשם הגשת כתב אישום נגד חלק מן החשודים, וטרם עלה בידה למיין חלק נוסף של החומר וזאת בשל היקף המסמכים שנתפסו. בנסיבות אלה יש לאפשר למשיבה להמשיך ולחקור את הנושא, תוך צמצום ככל הניתן של אפשרות הפגיעה במבקשת. לפיכך אאפשר למשיבה להמשיך ולהחזיק בתיק המסמכים עד ליום 30.5.15.

22. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ג אייר תשע"ה, 02 מאי 2015, בהעדר הצדדים.